

kasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer, til offentlige arbejdsanvisningskontorer fremsættes for folketinget inden udgangen af 1967.“

Loven trådte i kraft den 1. april 1967, og refusionsreglerne i forbindelse med loven har virkning fra og med kassernes regnskabsår 1967-68.

Af arbejdsministerens fremsættelse fremgik, at regeringen be-
tragter fastsættelse af understøttelsens størrelse til en procentdel af gennemsnitslønnen i faget som endemålet, ligesom det fremgik, at den ved loven gennemførte forhøjelse af understøttelserne i gennemsnit andrager 40 pct. Arbejdsministeren oplyste dernæst, at statens merudgifter vil andrage ca. 62 mill. kr. pr. år, hvortil kommer en merudgift på ca. 8 mill. kr. pr. år hidrørende fra ophævelsen af reglerne om ordinær ventetid. Det blev endelig oplyst, at det nedsatte sagkyndige udvalg vil fortsætte sit arbejde bl. a. med en gennemgribende teknisk revision af arbejdsløshedsloven.

Det blev endvidere fremhævet, at man ville skadesløsholde forsørgere med mange børn for bortfaldet af børnetillægget. Dette skete senere i samlingen ved gennemførelsen af lov nr. 106 af 5. april 1967 om ændring af lov om offentlig forsorg.

En stor del af forhandlingerne om lovforslaget vedrørte spørgsmålet om retningslinjerne for gennemførelsen af det lovgivningsarbejde, der er foreskrevet i § 4, ligesom man beskæftigede sig med spørgsmålet om, i hvilket omfang opgaver ud over den tekniske revision burde henlægges til det sagkyndige udvalg.

Lovforslaget fik tilslutning af ordføreren for socialdemokratiet og en velvillig behandling af ordførerne for venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, som dog alle udtalte, at oprettholdelsen af arbejdsløshedskasserne i den nuværende form er utidsvarende. Ordføreren for socialistisk folkeparti var også positivt indstillet, men fandt ikke lovforslaget vidtgående nok med hensyn til ydelsernes størrelse, pristalsregulering m. v., ligesom han tog forbehold over for den varslede overgang af anvisnings- og kontrolforanstaltningerne til det offentlige.

Af den af udvalget afgivne *betænkning* fremgår bl. a. følgende:

Et *flertal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer af udvalget) mener, at *det endelige resultat må være en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, og opfordrer arbejdsministeren til at tage dette spørgsmål op i forbindelse med den tekniske revision af arbejdsløshedsloven, som er bebudet*. Fler-
tallet forudsætter, at dette arbejde kan tilendebringes, således at lovforslag herom kan fremsættes i folketingsåret 1968-69. Arbejdsministeren har over for udvalget givet tilsagn om, at dette sigte lægges til grund i det videre arbejde.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) finder det hver-